

שזיפים תמורת אבק

בכל דבר טוב היה פטר הערום, נבון,
כשרוני, וזריז הידיים. רק אישה לא הייתה
לו.

פטר רצה להתחתן. אבל איך למצוא אישה
שתהיה גם יפה וגם חרוצה?
חשב-חשב פטר ועלה לו רעיון. וזה הרעיון.
בגן שלו גדל עץ שזיפים, בעל פרי שעוד לא
נראה כזה, פרי כמו תפוח גדול או כמו
אגרוף קטן.

אסף פטר עגלה מלאה שזיפים, וביום השוק
הוציא אותה לרחבה.

"בואו, בואו אנשים צעירים! בואו בנות יפות!
שזיפים! שזיפים! מוכר שזיפים לא בכסף!"

באו אנשים ושאלו, איך זה מוכר שזיפים ולא
רוצה כסף? ופטר הערום מסביר "קחו
שזיפים, קחו. לא ארצה כסף אצלכם, מוכר
שזיפים תמורת אבק. תביאו אבק מביתכם.
כמה אבק תביאו, כך תקבלו שזיפים."

שהביאו רק בסל. לא אצל כולן היה מספיק.
אבל כולן קיבלו שזיפים.
פטר הערום רק שקל והתבדח "אצלך,
נערת, אבק מובחר ומשובח!"
זהו.

נגמרו השזיפים. האנשים התחילו להתפזר
ופטר נשאר קצת מאוכזב, הבין שהרעיון
שלו לא הצליח.
ואז ראה שברחבה הולכת נערה ונושאת
דבר מה במטפחת, הולכת ובוכה.
"מי זו?" שאל.

"אא, זו רק היתומה דניאלה" אומרות לו
בחיוך לגלגני הנשים "אצלה, המסכנה, לא
היה אף פעם אבק בבית ולכן ביקשה חופן
אצל השכנה. כנראה לא תקבל כבר
שזיפים..."

התפזר העם, רצו הביתה. נשים הרימו
במטאטאים עמודי אבק, אוספים בשקים
ובסלים, שולחות את בנותיהן לרחבת
השוק.
הנה שוב התמלא השוק: נערה אחת מביאה

אבק בדליים, שניה מושכת ארגז, שלישית
גונחת ודוחפת מריצה לפנייה. מובן, היו

הפסיק להעליב אנשים בקונדסות שלו.
אומרים שזה הודות מרקחת השזיפים של
דניאלה. היא גם מתוקה וגם טעימה.

"הי, דניאלה!" קרא מיד פטר הערום "אולי
תתחתני אתי?"
דניאלה מחתה את דמעותיה וכולם ראו איך
זהרו פניה היפים.

נשא פטר את דניאלה לאישה וחיו יחד.
את התעלולים שלו לא הפסיק פטר. לא
סתם כל בולגריה מספרת עליהם. רק